

Ritkán tudom letekerni a hangerőt

Fotó: Radó Norbert

Sági Márton, bár Jászberényben született, ma már dobosként az országot járja, koncertturnékon zenél és lemezbemutatókra készül. Metal bandájával, a Magorral tavaly a Jászberényben is fellépő Tankcsapda előzenekara voltak. Ám ez a siker csupán egy a sok közül, ami az alázatnak, a tehetségnek és a zene iránti szeretetnek köszönhető.

Mesélj nekünk kicsit a kezdetekről! Hogyan csöppentél bele a zene világába?

Négyéves koromban kezdtem el dobon tanulni a jászberényi zeneiskolában. A szüleim ugyan nem játszottak hangszeren, de a zenének fontos szerepe volt az életünkben. Hallgattunk gyerekeknek való lemezeket is, de jobban megfogott minket a pop/rock, meg az alternatív stílus, ami a szüleink kedvence is volt. Rendszeresen hordtak minket élőzenés eseményekre. Az egyik ilyen – egész életemet meghatározó esemény –, egy LGT koncert volt a Nyugati Pályaudvaron, ekkor hároméves voltam. Egy igazi mozdonyal robbantak be a színpadra, rettentően lazák voltak. Gyerekkoromban ennek a valószínűtlen koncertnek az emlékében, illetve az ott készült hangfelvételnek a bűvöletében éltem, óriási hatással volt rám. Mivel a szüleim látták, hogy ez ennyire foglalkoztat, és úgy tűnt, hogy van valami érzékem is a ritmushoz, beírtak dobolni. Aztán nem csak a szüleim kedvenceit hallgattam. Ahogy a nővérem tinédzserként elkezdett Nirvanát, illetve Metallicát hallgatni, engem is a keményebb zene kezdett el érdekelni. Rá

kellett jöjjek, hogy a zeneiskolában nem fognak rockdobost nevelni belőlem, így magántanárhoz jártam, és megpróbáltam önállóan elsajátítani a stílusjegyeket. De nagyon virtuóz zenész sosem akartam lenni, inkább rocksztár; végül egyik sem jött be.

Mit jelent számodra a zene? Mit adott neked?

Az egyik legfontosabb dolog az életemben. Amikor felkelek reggel, már egyből valamilyen dallam jár a fejemben. Aztán ha útra kelek, mindig zenét hallgatok, sokszor munka közben is, hazafelé is, és edzés közben, talán még álmomban is szól valami a fejemben. Azt hiszem, mindig. Dolgoztam a zeneiparban évekig, így a zene már korábban is, egész nap velem volt. Hétfvégén pedig próbálunk, vagy koncert van. Szóval elég nagy a hangzavar idebent, ritkán tudom letekerni a hangerőt.

Jelenleg a nagyszerű Magor nevű zenekarban dobolsz. Mit kell tudnunk rólatok?

A „nagyszerű”, nagyon kedves jelző, de én biztosan nem használnám, nehogy megtévesszen valakit. A Magor zenéje rétegzene, elég kemény metal, nem való mindenkinek. Viszont aki figyelmesen meghallgatja, annak nyilvánvaló, hogy ez nem csörömpölés, hanem igényesen összerakott, dallamos zene. Rengeteget dolgozunk a dalokon, és a magyar dalszövegeken. Idén decemberben lesz tíz éves a zenekar, én hét éve csatlakoztam. Sok nehézséget megéltünk együtt, de ez összekovácsolt bennünket. Volt egy pont, amikor a felozslás közelébe sodródtunk, de a hitünk tovább vitt minket, és most úgy látjuk, megérte kitartónak lenni. Mind a közönség, mind a szakmai visszajelzések ezt igazolják. A két éve megjelent Testamentum című nagylemezünk óta olyan pillanatokot élhettünk meg zenekarként, amelyekről álmodni sem mertünk.

Van példaképed a zenei világban, akire felnézel? Kinek a koncertjére szeretnél eljutni?

Rengeteg zenészt szeretek és tisztetek. Van, akit a tudása, van, akit pedig a zenéhez, vagy a rajongókhöz való hozzáállása miatt. Azt hiszem Solti János, Mike Portnoy és Dennis Chambers dobolása volt rám a legnagyobb hatással. Példaképként pedig Lars Ulrichot, a Metallica dobosát tudnám említeni. Hasonlóan „fakezú” dobos, mint én, viszont ő egy zseniális zeneszerző, és kiváló érzéssel menedzselte a zenekarát a kezdeti időkben. Az ő kreativitása a zenekar motorja. Ez nekem mindenképpen példaértékű, és tiszteletreméltó. Óriási világsztár, de mégis a földön

jár, innen legalábbis úgy tűnik. Szóval jövő áprilisban, mikor ismét Magyarországra jönnek, az lesz a nyolcadik alkalom, hogy élőben látom/hallom őket.

Mire vagy a legbüszkébb az eddig elért sikereitek közül?

Nem tudok egyet kiemelni. Az mindig óriási érzés, mikor több száz kilométert utazunk, és látjuk a közönség lelkesedését, ahogy éneklük a dalszövegeket. Vadidegen emberek jönnek oda koncert után, és mondják el, mennyit jelentenek nekik a dalaink, amik átsegítették őket nehéz időszakokon. De rendszeresen kapunk hasonló üzeneteket, leveleket is. Ez hihetetlen, nagyon megtisztelő, és ha van, ami büszkeséggel tölt el, akkor ez az.

Tavaly nyáron a Tankcsapda jászberényi koncertjének előzenekara voltatok a Magorral. Milyen élményt adott ez nektek?

Óriási volt. Jászberényben mindig különleges élmény fellépni, hiszen ez az otthonunk. A Tankcsapda az ország legnagyobb zenekara, így velük koncertezni igazi megtiszteltetés. Az a hétvége elég speciális volt, mert a pénteki berényi koncert után másnap is a Tankok előtt léphettünk fel, még hozzá az egyik legnagyobb budapesti szabadtéri koncerthelyszínen. Két nap alatt összesen hétezer embernek zenélhettünk. Jól sikerült a hétvége, így meghívást kaptunk a Tankcsapda téli turnéjára is. Hat további állomáson lehettünk az előzenekaruk országszerte, és szinte mindenhol visszatapsolt minket a közönség, ami igen jól esett.

Hallhatunk a terveitekről? Hol láthatunk titeket legközelebb?

Tavaly úgy terveztük, hogy keveset koncertezünk, de nem tudtuk betartani, mert jobbnál jobb lehetőségeket, sok meghívást kaptunk. Azonban így nem tudtunk úgy haladni az új lemezzel, ahogy terveztük. Ezért idén tavasszal teljes koncertilalmat vezettünk be, és kizárólag az új dalok írására fókuszálunk. Hamarosan ismét stúdióba vonulunk, hogy még a nyári fesztiváli fellépéseink előtt egy videoklippel lephessük meg a Magort kedvelőket. A kiadóval őszre tervezzük a lemez megjelenését, aztán pedig nyakunkba vesszük az országot, és a határon túli magyar lakta területeket, hogy bemutassuk az új dalokat, és megünnepeljük a zenekar tíz éves fennállását.